Fel de fel

Ciudăţeniile uniformelor in Anglia

La un azil-spital dintr'o localitate engleză, directoarea şi pensionarele poartă aceste ciudate uniforme, care le-au fost impuse de generosul fondator al instituţiei. De notat că pelerinele sunt de culoare roşie, iar emblema reprezintă un leu.

Latza Trandafir:

Descoperiri şi invenţiuni, incercări şi realizări fizice

De curând a apărut, în colecţia „Cunoştinţe folositoare", tipărită de „Cartea Românească" sub îngrijirea d-lui prof. univ. I. Simionescu, broşura „Descoperiri şi invenţiuni, încercări şi realizări fizice", de Latza Trandafir. Lucrarea este un mic dicţionar al acelor nume de descoperitori şi inventatori, cărora li se datoreşte progresul omenirii în cercurile geografice şi ştiinţifice. Datele trecute în revistă încep din cele mai vechi timpuri ale istoriei, cu 2673, a. Hr., când împăratul Hoang-Ti al Chinei a inventat busola, — până în zilele noastre, când, în 1938, Academia de ştiinţe din Paris, a confirmat descoperirea unui nou element chimic, *Moldavium*, de către H. Hulubei, savant român, profesor la facultatea din Iaşi.

PRIMĂVARA

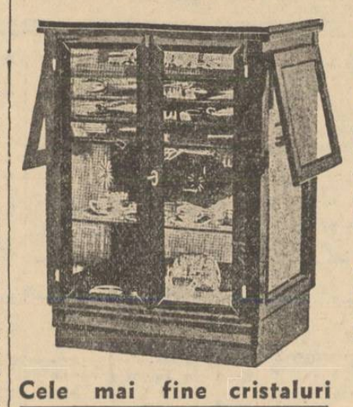

REINOIREA NATUREI

Reinoiţi şi obiectele din casă cu minunatele noutăţi sosite acum la renumitul depozit

ARGINTARIA PFORZHEIM

STR. LIPSCANI 21

Cele mai fine cristaluri
Cele mai frumoase servicii
Cele mai bune argintării

1170

LEI 29.000 DORMITOR COMPLECT IN RATE LUNARE

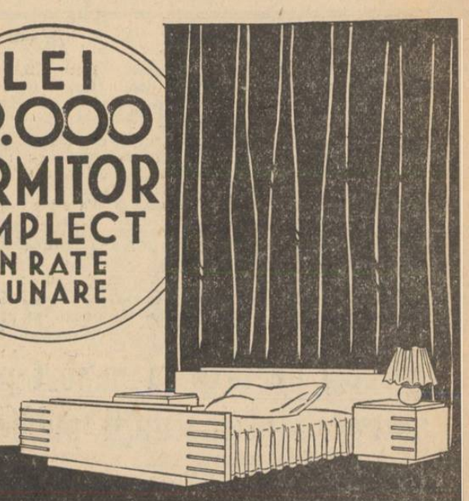

SZÉKELY & RÉTI S.A

BUCUREŞTI B-dul TACHE IONESCU, 1-3 UZINA Tg. MUREŞ

Procesul asasinării lui Marius Vorvoreanu

Secţiunea I-a a Curţii criminale din Capitală, formată cu d-nii: I. G. Petrescu, Al. Odobescu, I. I. C. Petrescu, Al. Vasilescu şi Henri Zamfirescu, procuror general fiind d. D. Alevra, iar prim grefier d. Gh. Huţu, a început Luni, după câteva amânări, procesul asasinării fostului deputat de Mehedinţia avocatul Marius Vorvoreanu.

La ora 1 jum. intră Curtea. Se strigă părţile .E prezent inculpatul Gh. Trocan, fost pretor şi moştenitorii lui N. Alexescu (celălalt inculpat, decedat între timp) răspunzători civilmente. Sunt asistaţi de d-nii av.: Paul Iliescu, Al. Vergati, Cameniţă, Madgearu. Deasemeni, partea civilă, d-na Florica Vorvoreanu, soţia celui ucis, e asistată de d-nii Aznavorian, Horia Cosmovici, C. Ionescu.

Prin grija părţii civile, se aduce în sală şi un plan al oraşului T. Severin, în relief.

După ce se face apelul martorilor, d. prim grefier Gh. Huţu citeşte actul de acuzare.

Actul de acuzare descrie starea de spirit de acum câţiva ani, în lumea politică a oraşului T. Severin. Organizaţia era împărţită în două. Şeful uneia din tabere era deputatul Marius Vorvoreanu. In cea adversă se afla şi acuzatul de azi, Gh. Trocan, fost director de prefectură, care ura de multă vreme pe Vorvoreanu.

Ca să se răzbune că Vorvoreanu se opusese la numirea sa ca inspector general administrativ, Gh. Trocan s'a hotărît să-l suprime. A angajat de aceea, pe cumnatul său, N. Alexescu, să execute planul. Au făcut împreună şi exerciţii de tir, după care au urmărit pe victimă, până când, în seara de 24 Octombrie 1935, pe când victima ieşea dela restaurant împreună cu soţia sa şi cu un prieten, N. Alexescu a tras din întuneric, rănindu-l grav pe Marius Vorvoreanu, care după două zile a şi încetat din viaţă.

După comiterea faptului, Alexescu s'a retras, crezând că n'a fost văzut. A întâlnit însă în drum pe unul din martorii citaţi pentru azi.

După o serie de consideraţiuni, deciziunea Camerei de acuzare stabileşte că actele şi mărturiile produse în faţa instrucţiunii dovedesc vinovăţia inculpaţilor Gh. Trocan şi N. Alexescu, acesta din urmă decedat anul trecut.

Interogatoriul acuzatului

Se trece apoi la interogarea acuzatului.

D. preşedinte I. Gh. Petrescu îi pune primele întrebări:

— Cum te numeşti?
— Gh. Trocan.
— Câţi ani ai?
— 55 ani.
— Profesia?
— Funcţionar.
— Căsătorit?
— Căsătorit şi cu patru copii.
— Situaţia militară?
— Locotenent în rezervă.
— Ai mai fost trimis în judecată?
— Nu.

După stabilirea acestor date, i se dă cuvântul să spună ce ştie despre faptele pentru care e trimis în judecată:

Sunt chemat în judecata Curţii pentru motivul să aş fi îndemnat pe cumnatul meu Nicolae Alexescu, astăzi decedat, ca să împuşte pe Marius Vorvoreanu, unul dintre cei mai buni prieteni ai mei.

Eu voiu să stabilesc să n'am avut cu Vorvoreanu decât prietenie, din copilărie.

Am terminat liceul la T. Severin în anul 1904, ca premiant I-iu. M'am înscris la facultatea de drept din Bucureşti, pe care am absolvit-o în 1907, cu patru bile albe şi una roşie.

Am luat parte la reprimarea răscoalei din 1907, ca militar activ: îmi făceam stagiul. Iar la 10 Iulie 1908 am fost numit administrator de plasă la Mehedinţi, în urma examenului dat şi am ocupat această funcţiune până astăzi, când sunt suspendat în baza ordonanţei din acest proces.

CONLUCRAREA ACUZATULUI CU VORVOREANU

In anul 1922 am luat contact în viaţa politică cu Marius Vorvoreanu. Atunci el a fost numit prefect de Mehedinţi şi eu eram subprefect. El a funcţionat ca prefect până la 28 Martie 1926, când a demisionat.

In tot timpul cât am lucrat cu Marius Vorvoreanu, eu m'am ocupat în două direcţiuni; aceea a construcţiilor şcolare din judeţ, el fiind preşedinte al comitetului şcolar, iar eu secretar. S'au construit 130 şcoli, s'au reparat 60, s'au construit 30 primării noui, etc. Deasemeni, eu făceam şi vizam toată corespondenţa şi el o semna.

Am mânuit la comitetul şcolar 12 milioane de lei, strânse din obolul public. Pentru această muncă n'am primit nici eu, nici Vorvoreanu, nici o sumă de bani. Am primit însă medalii: Meritul pentru şcoală, etc.

Ne-am despărţit, eu şi Vorvoreanu, cei mai buni prieteni.

Intre Vorvoreanu şi Pompiliu Băbeanu, erau frecături politice mari, pe chestie de întâietate. Intre 1927—1928, cât timp a fost prefect Băbeanu, când Marius Vorvoreanu avea vre-o treabă la prefectură, el nu venia, ci mă ruga pe mine în scris şi-l serveam întotdeauna.

Până în anul 1929 eram în cele mai frumoase relaţii cu Vorvoreanu.

Ordonanţa d-lui judecător de instrucţie arată că în anul 1929 a intervenit între mine şi Vorvoreanu o mare ură, din cauza unei conferinţe a lui, în care ataca pe un strămoş al meu. Or, eu dovedesc cu două scrisori că eram în bune relaţiuni cu Marius Vorvoreanu.

Dela 1929 până la 1933, n'am avut nici un diferend cu Marius Vorvoreanu.

La această din urmă dată, Marius Vorvoreanu venia des la prefectură şi mi-a spus că i-a promis d. ministru Franasovici că mă va avansa inspector general administrativ, pentrucă eu aveam grad de subdirector cl. I. Marius Vorvoreanu era un om perfect corect.

Marius Vorvoreanu s'a ocupat mult de chestiunea avansării mele. Pe la sfârşitul anului 1934, sau începutul lui 1935, el m'a sărutat, de faţă fiind directorul prefecturii şi căp. Roată. Şi m'a felicitat pentru avansare, căci spunea că e ca şi făcută. A venit însă o lege bugetară, care a oprit orice avansare.

Pentru aceasta nu puteam să-i port vre-o ură.

FRAUDE, ACUZAŢII

D. procuror **D. Alevra** întreabă cum se împacă declaraţia de azi, cu cea dată de acuzat la instrucţie, când a spus că Vorvoreanu e cel mai mare pungaş.

Gh. Trocan: Am vrut să ocolesc adevărul şi să apăr memoria unui om care nu se mai poate apăra.

Dar acum, fiindcă sunt silit, voiu arăta toate pungăşiile lui Vorvoreanu.

In 1922, el a cumpărat fără consiliul judeţean, localul de azi al prefecturii jud. Mehedinţi. Deşi oferta primă a proprietarului era de 1.200.000 lei, Vorvoreanu a adus apoi o altă ofertă a acestuia, de 1.600.000 sau 1.800.000 lei. Nu-mi reamintesc pe numele cui s'a emis ordonanţa de plată, dar Boceanu mi-a spus că el n'a încasat diferenţa.

In anii 1919—1920, pe când Vorvoreanu era primar la T.-Severin, băgase în consiliul comunal pe un evreu Isac Levy, cu care a făcut toate afacerile la primărie. A fost anchetat de d. Marin Văraru, azi consilier la Curtea superioară administrativă. D. Văraru mi-a dictat chiar mie raportul de anchetă prin care i se imputau două vag. de zahăr şi trei de făină, cari dispăruseră. Dar căzând partidul liberal dela putere, raportul n'a avut nici un efect.

In anul 1922, când Marius Vorvoreanu a fost numit prefect al judeţului, a luat cu el şi pe Isac Levy, omul lui de afaceri. Acesta lua bani pe poliţe dela comitetul şcolar şi îi restituia mai târziu. Dar au rămas şi 20.000 lei neplătiţi. I-am acoperit eu şi mi-au fost restituiţi în 1934, sub forma de ore suplimentare.

Acuzatul vorbeşte apoi despre o altă fraudă, făcută cu ocazia expoziţiei agricole din 1922, dela T. Severin.

Mă opresc aici, ca să nu intru în cheltuelile electorale cu ocazia celor 6 alegeri, când toţi prefecţii luau sute de mii de lei: benzină, etc. Aceste sume intrau în buzunarul lor, al şefilor.

După o suspendare, la reintrare, d. procuror Alevra pune mai multe întrebări acuzatului. Intre altele, îl întreabă ce este cu conflictul pe care l-a avut cu un ofiţer, pe care a vrut să-l împuşte.

Trocan arată că în 1907, un regiment de cavalerie trecea peste arătura sa. Şi că deşi i-a somat să se retragă, căci, îl înconjuraseră soldaţii, aceştia n'au vrut. Am tras în aer — continuă inculpatul. — Am fost prins şi bătut până la leşin. Ancheta a făcut-o însuşi ministrul de război, generalul Hârjeu şi l-a mutat pe colonelul Lupu, comandantul regimentului.

D. procuror Alevra: Recunoşti că ai lovit pe un judecător?

— Era în 1914. Era un judecător de ocol jidan. Îşi schimbase numele din Stolwerk, în Ionescu. Intr'o zi, venind la pretură, m'a insultat fără nici un motiv, spunând că nu stă de vorbă cu un bou. Eu l-am dat o palmă. Acest judecător a şi fost demis.

FONDURILE COMITETULUI ŞCOLAR

Acuzatul trece apoi la chestiunea fondurilor comitetului şcolar.

Erau două comitete şcolare: comitetul şcolar judeţean, cu sediul la revizorat şi comitetul şcolar de construcţie, prezidat de prefect şi compus din toţi şefii autorităţilor şcolare. Sub prefectoratul lui Vorvoreanu, eu eram casier al comitetului şi executan ordinele lui Vorvoreanu. Dela plecarea lui Vorvoreanu, din 1926, eu n'am mai luat parte la lucrările comitetului. De atunci era casier în locul meu, administratorul financiar.

După prefectoratul lui Băbeanu, s'a făcut o anchetă asupra gestiunii comitetului şcolar şi întrucât el nu s'a prezentat la anchetă, i s'au găsit lipsă 967.000 lei. El a prezentat apoi acte justificative pentru această sumă, rămânând lipsă doar 7-8-10.000 lei.

In această gestiune, eu n'am avut nici un rol.

— D. procuror **Alevra**: N'a avut un rol oficial, dar Trocan lucra în numele prefectului Băbeanu.

D. av. Asnavorian (p. civ.) arată că tocmai din cauza acestei legături cu Băbeanu, Trocan avea interes să scape de Marius Vorvoreanu.

Inculpatul Gh. Trocan spune că au fost chitanţe la prefectură, în descărcare, dar s'au furat de cei cari aveau interes.

El arată apoi cum se făcea distribuţia sumelor de bani acordate prin diferitele cheltueli. Eu n'aveam un rol în comitet, — spune Trocan — dar în calitate de director al prefecturii, făceam totalizarea sumelor plătite şi vizam chitanţele ca să ştiu că le-am totalizat. Nu mă interesa de unde provin, că sunt valabile, etc. Asta era treaba lui Băbeanu.

D. procuror Alevra: Dacă n'aveai nici un amestec în mânuirea acestor sume, de ce ai făcut un notes de toate aceste sume şi de ce l-ai păstrat?

— Din dragoste de meserie. De altfel, eu singur am depus acest notes.

— Recunoşti că erai în raporturi bune de tot cu Băbeanu, după ce te-ai răcit de Vorvoreanu, întreabă partea civilă?

— N'am fost cu Băbeanu nici pe jumătate de cum eram cu Vorvoreanu.

Şedinţa se ridică la ora 7 şi un sfert, dându-se termen la 18 Martie, când va continua interogatoriul.

—xx⊙●⊙xx—

Tribunalele militare

CONDAMNAŢI PENTRU DEZERTARE

Secţiunea I-a a tribunalului militar c. 2 a., prezidată de d. col. magistrat Şt. Cerchez, procuror fiind d. căp. Aurel Munteanu, a condamnat pentru dezertare pe următorii soldaţi: Şuba Iosef, la doi ani închisoare; Cozima Gh., un an; Barbu Gh., Bucezan Alex., şi Simion Vlad, câte 6 luni; Bornea Alexandru şi Flecher Andrei, câte 3 luni; Gârbu Traian, 45 zile; Ştefănescu Ion şi Vişinoiu D-tru, câte o lună; Chinder Ion, 15 zile închisoare corecţională.

„CUGETAREA" — GEORGESCU DELAFRAS

AU APĂRUT:

CONST. GR. C. ZOTTA, magistrat şi profesor

CODUL LEGILOR PENALE SPECIALE

cuprinzând 82 legi şi regulamente penale din anii 1877—1939 incl., de aplicaţiune zilnică pentru jurişti, poliţişti, jandarmi, instituţii publice şi particulare, etc. 450 pagini mari 200 lei.

BULETINUL LEGISLATIV ROMAN

cu apariţie lunară (No. 2), cuprinzând: legi, regulamente, decizii, decrete, cu caracter general.

1 Februarie—28 Februarie 1939

1140

DE PAŞTI o splendidă EXCURSIE cu vaporul „DACIA" special angajat în GRECIA şi insula RHODOS „Perla Mediteranei"

Atena-Istanbul-Princhipo-Corint-Marathon

2-14 Aprilie—Studenţii lei 4.400—Particulari lei 5.300 cu paşaport colectiv. — Informaţiuni şi inscrieri la:

Soc. „ROMANIA UNIVERSALA"

CAL. VICTORIEI 33 (Palatul Frascati) etaj I, Birou No. 3

Telefon 3.38.66 2700

LAMPI FINE DEPOZITELE ADMA 13 STR. COLUMBELOR 13

SANATORIUL „MODERN" de NAŞTERI

Str. D. Onciul 10. Tel. 2.99.23. Instalaţii şi personal de specialitate. Rezerve dela Lei 200 pe zi. Ingrijire ireproşabilă. 255

BOLI VENERICE

Tratament dela 9—12 şi 2—7

Dr. TULIU BLANC

BULEVARDUL CAROL No. 58 spre Statuia Rosetti

FURNIZORII CURŢII REGALE

la GRIPĂ RĂCELI

Infiorătoarea crimă din Braşov

Braşov, 13 Martie

O odioasă crimă s'a întâmplat astă seară în str. Săcelelor nr. 11, la locuinţa maestrului tâmplar Traian Nichita.

In ultimul timp, între acesta şi soţia sa erau dese certuri, pentrucă ea era curtată de un coleg al tâmplarului.

Nichita, aflând, într'o zi, că soţia sa a fost la un restaurant dela marginea oraşului, cu amantul său, unde au petrecut în tot cursul după amiezii, s'a îmbătat şi s'a dus acasă, să-i ceară socoteală.

Beat şi ros de gelozie, Nichita a luat din bucătărie, un cuţit, cu care i-a dat vreo 30 de lovituri soţiei, lăsând-o într'un lac de sânge.

La ţipetele disperate ale acesteia au alergat vecinii cari, cu mare greutate au reuşit s'o scoată din mâinile soţului criminal.

Victima a fost transportată cu salvarea la spitalul „Gh. Mârzescu", unde se află în stare gravă.

Sunt puţine speranţe că va scăpa cu viaţă.

Nichita a fost arestat.

Domnii abonaţi sunt rugaţi ca la orice reclamaţie sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviţi, la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poştal eticheta abonamentului expirat.

Spărgătorul Ion Mieluşică, evadat, a fost arestat

Târgovişte, 13 Martie

Am relatat despre evadarea de sub paza gardianului Ion Coman dela penitenciarul Târgovişte, a cunoscutului spărgător Ion Mieluşică, pe când îl transporta, pe jos, dela Găeşti, la Târgovişte.

In urma cercetărilor făcute, jandarmii l-au descoperit şi arestat, în comuna Picior de Munte.

El a fost adus la parchet, unde cercetările se fac de d. procuror Ilie Dragomirescu.

Inşiecare zi

SE SCHIMBĂ HARTA LUMII

Fără vărsări de sânge, şi cu cheltueli mai restrânse decât ale războaielor, dar dătătoare de câştiguri trainice, pot să fie prefacerile pe care hărnicia omenească le aduce pământului.

Planurile inginereşti care vor să despice prin ţări drumuri de apă, făgăduisc să lege Oceanul Atlantic cu Mediterana prin Franţa — şi acest proiect dă însufleţire gândului vechi nu mai puţin rodnic de a lega Baltica de Marea Neagră fapt ce ar deschide ţării noastre nou drum de bogăţie.

Dacă a fost o vreme când starea drumurilor pământeşti era la noi dintre cele mai jalnice, azi chiar în multe părţi fiind lipsă de noi legături ferate, în schimb căile noastre pe apă unde transportul poate fi de cincisprezece ori mai ieftin au fost lăsate ades în părăsire.

Fără să mai amintesc de braţele Dunării de atâtea ori împotmolite — când pentru ţară sunt şi braţe de muncă — e destul să ştim că din străvechime până pe vremea turcilor — Argeş, Olt, Mureş, Prut, Siret şi Nistru erau în bună măsură navigabile uneori nu numai cu plutele.

Datoria noastră de a schimba faţa pământului în hotarele româneşti, aşteaptă împlinirea celui mai rodnic program de muncă prin îndiguiri ce ne vor scăpa de tradiţionale înecuri, dând electrificarea satelor, udarea ogoarelor, şi cele mai eftine transporturi.

Numai aşa viaţa va lupta împotriva scumpetei — iar înfăţişarea ţinuturilor va ajunge asemeni celor mai mănoase grădini.

Faptul că începem să dorim a face Capitala port la Dunăre, că întrevedem putinţa unui drum pe apă mai scurt spre porturile mării Negre, e începutul unei noi înţelegeri a veacului inginieresc, şi o nădejde cum că şi idealurile de pace îşi vor avea împlinirea.

ADRIAN MANIU

Maxime şi cugetări

De cele mai multe ori ne căutăm fericirea cum ne căutăm ochelarii, deşi-i avem pe nas.

Gustave Droz

—xx—

UN CAZ BANAL

Intr'o localitate din Anglia, un biet muncitor cu ziua, bătrân, nemâncat şi fără adăpost, găseşte pe stradă două bilete de câte o liră sterlină. O clipă de şovăire, o ispită de o secundă şi Michael Mannion se întoarce din drum, se duce la poliţie şi depune suma găsită „care poate, — zicea el, — o fi a vre-unui om sărac.."

Peste câteva ore o femee simplă, cu aerul îngrijorat, veni, timidă, să se intereseze dacă nu cumva a găsit cineva două bilete de câte o liră pe care le pierduse ducându-se după cumpărături. Aceştia erau toţi banii din care trebuia să trăiască o lună ea, soţul ei şi cei opt copii ai lor. E lesne de închipuit cu ce bucurie reintră în posesia celor două bancnote. Când i se spuse însă cine le găsise, ea fu nespus de mişcată şi, scuzându-se că nu putea da mai mult, lăsă vreo câţiva şilingi pentru cinstitul bătrân, rugând în acelaş timp să i se spuie că-l roagă să vie la ei la masă.

Un fapt destul de banal, în fond, dar reporterii englezi, cari au aflat de el, i-au dat o importanţă deosebită, publicând fotografia bătrânului şi luându-i chiar un interview. Ce e drept, bietul Michael a fost foarte mirat de zgomotul ce se făcea în jurul lui şi a exclamat cu un accent plin de sinceritate: „Dar ce găsiţi atât de extraordinar în fapta mea?" Totuş, publicitatea i-a fost de folos, căci un fermier din apropiere a şi trimis după dânsul oferindu-i de lucru pentru mai mult timp.

Cât pentru membrii familiei cărora gestul lui cinstit le-a asigurat pâinea de toate zilele, ei l-au primit cu dragoste în mijlocul lor, oferindu-i un loc la masa lor şi o prietenie sinceră.

Cazul e banal şi totuşi e impresionător că asemenea lucruri nu se petrec numai prin poveştile scrise pentru copii ci, câteodată, şi în realitate.

Un testament adus de valurile mării

Se spune de obicei, că „banii s'au dus pe apă".. dar ca nişte bani, — şi încă o sumă colosală, — să vie pe apă, asta e ceva mai rar. Şi totuş octogenarul James Colbridge din Liverpool a devenit arhimilionar peste noapte, mulţumită unui mesagiu care a rătăcit patruzeci şi trei de ani pe apele oceanului.

Acum câteva săptămâni s'a pescuit în apropierea insulelor Samoa o sticlă ermetic închisă înăuntrul căreia se găsea un testament scris de căpitanul unui vas cu pânze naufragiat în anul 1896. Probabil, cu câteva momente înainte de a-şi fi găsit moartea, căpitanul îşi scrisese ultimele voinţe, lăsând întreaga sa avere fiului prietenului său, Colbridge, din Liverpool. Averea lui era depusă la o bancă şi a atins în cursul anilor frumoasa cifră de 1.000.000 de dolari. Cum autenticitatea testamentului nu poate fi pusă la îndoială, banca s'a declarat gata să plătească această enormă sumă fericitului moştenitor.

Serviciu prompt

Studentele colegiului „Hunter" din New-York au hotărât să-şi câştige banii necesari pentru continuarea studiilor într'un mod foarte original. E vorba de mici servicii practice pe care sunt gata să le puie la dispoziţia amatorilor în schimbul unei modeste taxe. Acest sistem de „serviciu prompt", perfect organizat, — ca ori ce întreprindere americană, — poate satisface orice fel de cerere, de la spălatul unei batiste până la împrumutarea unui automobil. Iată câteva din preţurile curente: cinci cenţi pentru a ţese o pereche de ciorapi; un cent pentru a împrumuta un ac şi aţă; cinci cenţi pentru a împrumuta galoşi, o umbrelă sau un impermeabil; o taxă de un dolar se percepe pentru a merge la gară, sau la debarcader spre a primi pe o persoană, care soseşte, sau spre a însoţi pe cineva care pleacă. Aceeaşi taxă şi pentru a deştepta dimineaţa pe studenţii sau studentele, cărora le place să doarmă prea mult, iar în schimbul a trei cenţi, se pot obţine diverse sfaturi de înfrumuseţare. In afară de acestea, studentele de la colegiul „Hunter" fac şi pe comisionarii, se însărcinează să plimbe şi să hrănească la anumite ore câţeii ai căror stăpâni sunt prea ocupaţi şi chiar să stropească florile de prin grădinile de pe acoperişuri, atât de preţuite de new-yorkezi.

Femei-detectiv

Serviciul poliţienesc din New-York a mai angajat de curând încă două detective. In profesiunea atât de grea şi de primejdioasă de poliţist american, femeile s'au distins atât de mult prin energia şi curajul lor încât azi nu se mai poate proceda la vreo arestare mai importantă fără concursul lor. Femeile-detectiv, care sunt totdeauna foarte elegant îmbrăcate, poartă în geantă un mic revolver încărcat şi o pereche de cătuşe printre alte articole de toaletă pur femenine. Bine înţeles răufăcătorii, înşelaţi de aspectul lor de trecătoare inofensive, nu se feresc de ele şi tocmai de aceea se lasă mai uşor să fie prinşi.

Mary Shanley, de pildă, e o detectivă, care de opt ani de când exercitează această funcţiune s'a specializat în prinderea pungaşilor de buzunare, cari operează prin trenuri. Ea are 35 de ani şi câştigă aproape un milion de lei pe an.

SILUETE PARIZIENE

La cursele dela Auteuil aceste două costume-tailleur au fost foarte remarcate

Gloriosul turneu ALHAMBRA

Compozitorul ION VASILESCU

Azi ORADIA

Mâine SATU-MARE

Vineri **Baia-Mare**, Sâmbătă **Arad**, Duminică (matineu şi seara) **Cluj**, Luni **Sibiu**, Marţi **Braşov**, Miercuri **Ploeşti**, Joi **Constanţa**, etc.